Velatický zpravodaj

2/2020

OBSAH

4 • Slovo úvodem
5 • Za námi
6 • Před námi
7 • Glosa místostarosty
8 • Bořič mýtů
8 • Kalendář akcí
9 • Velatická štafeta
10 • Téma / Cyklostezky
20 • Rozhovor / Roušky všem
28 • Články
35 • Společenská kronika
36 • Listování kronikou / 1945

Velatický zpravodaj 2/2020

Vydává: Obec Velatice • Velatice 92, 66405 • IČO: 488364, ev. č. MK ČR E 10217 • čtvrtletník • vydáno: 11. 5. 2020 • www.velatice.cz

Náměty a příspěvky posílejte na: starosta@velatice.cz

Uzávěrka příštího čísla 31. 7. 2020

Texty: Jan Grolich • Tomáš Šenkyřík • Veronika Kadlecová • Anna Severová • Jaromír Poláček • Zdeněk Severa • Radoslav Ulrich • Martin Sedlák • otec David Ambrož • Design, DTP: Tobiáš Grolich

Náměty a příspěvky posílejte na: starosta@velatice.cz

Uzávěrka příštího čísla 31. 7. 2020

Milí čtenáři

Mgr. Jan Grolich
starosta obce

Moc nás potěšilo, kolik lidí je ochotných pomoct

Do tento zpravodaj vydáváme v době, kdy se přes nás převalila situace, kterou doslova svět ještě neviděl. Navíc nevíme, co nás ještě čeká. O všech opatřeních se snažíme informovat průběžně, a proto zpravodaj budeme věnovat převážně jiným tématům nebo se na situaci podíváme z trochu jiného úhlu. Bez strašení, odhadů, co a jak bude, a snad zajímavě.
Některé projekty se díky nastalé situaci zpomalily, protože bylo potřeba řešit něco jiného. Některé věci neovlivníme a nezrychlíme, protože některé úřady i firmy pracují na půl plynu. Doufáme, že se všechno zase rychle rozběhne a vše, co máme v plánu, budeme stíhat. Přehled aktualit samozřejmě najdete jak v tomto zpravodaji, tak i ve videozpravodaji.
Hlavní téma věnujeme cyklostezkám, protože v našem Mikroregionu Roketnice právě vrcholí příprava největšího projektu jeho existence. Víme, že spojení s okolními obcemi si všichni už dlouho přejeme. Přinášíme vám proto tyto informace, abyste viděli, že kus práce se už udělal, ale velký kus práce nás ještě čeká.
S koronavirem se potkáme v našem rozhovoru s Marcelou Ulrichovou, která byla hlavní aktérkou šití roušek ve Velaticích. Byla aktivní i mimo Velatice, a proto jsme se zeptali na všechno kolem. Samozřejmě nebyla jediná. Moc děkujeme všem, kdo šili roušky, věnovali materiál nebo jakkoli jinak pomohli. Například manželé Zahradníkovi darovali kovové stojany na dezinfekci. Moc nás potěšilo, kolik lidí je ochotných pomoct, když je potřeba.
Určitě je na místě na závěr popřát hlavně pevné zdraví a načerpání pozitivní energie z rozkvétajícího jara.
Přeji inspirativní čtení.◆

Za námi

Opatření v nouzovém stavu

Za obec jsme se postupně snažili dodávat roušky, které ušili dobrovolníci z naší obce. Ještě jednou moc děkujeme všem. Před obchod a na zastávku jsme umístili stojany s dezinfekcí a na obecním úřadě je ještě pořád možné si vyzvednou malé rozprašovače s dezinfekcí. Také máme pořád k dispozici materiál na filtry do roušek a na šití jednorázových roušek. Snažíme se také informovat hned, jak vyjdou nová opatření a my na ně stihneme zareagovat. Doporučujeme si pro tyto informace stáhnout aplikaci Mobilní rozhlas. Odkaz je na webu obce.

Návštěva hejtmana

11. března nás při výjezdu do obcí navštívil hejtman Jihomoravského kraje. Ukázali jsme mu hlavně opravený kulturní dům, na který JMK přispěl dotací. Tam mu svou činnost také představil klub důchodců. Na úřadě potom byly hejtmanovi představeny další plány obce a moc si chválil makronky.

Žádosti o dotace

Podali jsme všechny žádosti o dotace, které jsme minule avizovali. Současná situace, která bude znamenat značné ekonomické problémy, ale krajským dotacím moc nepřeje. Některé dotační programy budou zrušeny, takže čekáme na rozhodnutí, jak to s dotacemi bude.

Popelnice na oleje

Na třech sběrných místech jsou umístěny popelnice na sběr tuků a olejů. Do popelnic se musí oleje dávat pouze v zavřených PET lahvích nebo jiných plastových lahvích.
V žádném případě tuky a oleje do popelnic nelejte. Děkujeme za pochopení.

Přesazení aleje života

Ozvali se nám z plynáren, že alej života u rybníka vysázená v loňském roce je moc blízko plynovodu a máme ji přesadit. Moc nás mrzí, že jsme si stanovisko nevyžádali předem. Stromky jsme přesadili do lokality „propast" v Horním Zaosadí hned v březnu za ideálního počasí. Pořídili jsme k nim zavlažovací vaky a hasiči stromky pravidelně zalívají. Díky této spolupráci to vypadá, že se uchytí snad všechny stromky.

Ostříhání ovocných stromků

Stejně jako v loňském roce jsme nechali odborníky ostříhat naše ovocné stromky. Loňský sestřih jim hodně prospěl, tak doufáme, že i letošní údržba přispěje k jejich pěknému růstu.

Sáčky na psí exkrementy

Pořídili jsme držáky na sáčky a umístili je na všechny koše kolem obce, kam chodí pejskaři.

Máme i zásobu sáčků, takže je budeme průběžně doplňovat. Plánujeme také umístit ještě další koše. Prosíme proto pejskaře, aby této možnosti využili a po svých miláčcích pečlivě uklízeli.

Před námi

Nový vrt na pitnou vodu

Máme uzavřené smlouvy na obě dvě etapy prací. S vrtáním se mělo začít už po Velikonocích. Bohužel opatření v souvislosti s pandemií tyto práce oddálila. Doufáme, že když čtete tento zpravodaj, už se vrtání chystá. Termíny se tím trochu posouvají, ale pořád platí, že do konce roku bychom měli mít nový zdroj funkční. Držte place, aby v něm bylo dost vody.

Opravy hospody

Ve velkém pokračují i opravy hospody. Když to situace odvolila, pustili jsme se do toho a vše řešili za pochodu, abychom situaci co nejvíce využili. Teď už je představa jasná, vše podstatné je objednáno. Předpoklad je, že na začátku prázdnin by hospoda mohla být dokončená a otevřená pro vás.

Výběr hospodského

Abychom ale hospodu mohli otevřít, musíme mít nájemce. Vyhlásili jsme proto výběrové řízení a 12. května na zastupitelstvu nového nájemce vybereme. Děláme to s předstihem, abychom s novým nájemcem mohli při rekonstrukci doladit poslední drobnosti a aby měl možnost se na otevření připravit. Doufáme, že se podaří vybrat někoho, kdo novou hospodu povede dobře.

Pořízení malotraktoru

Z dotace Ministerstva životního prostředí chceme pořídit menší traktor s různými nástavci na lepší údržbu veřejných prostor i na zimní údržbu. Čekáme na oficiální schválení naší žádosti a potom uděláme výběrové řízení a traktor co nejdříve koupíme.

Eko dvůr

V zastupitelstvu jsme probrali všechna pro a proti přesunutí EKO dvora do areálu bývalého JZD. A rozhodli jsme se, že sběrný dvůr přesuneme a uděláme to pořádně. Vznikne nové místo, kde nebude jen nová oplocená plocha s kontejnery, ale také malé zázemí pro naše pracovníky, a hlavně garáž pro nový traktor a všechny nástavce. Aby technická služba na obci dobře fungovala, toto zázemí a vybavení potřebuje. Vedle bývalé pekárny je ideální místo. U hřiště zůstanou jen malé kontejnery na tříděný odpad a bude zde spousta místa pro parkování aut. Potřebujeme pro tento záměr ještě vyřídit potřebná povolení, takže to chvíli potrvá.

Velatice na jaře

Máme za sebou další poněkud divoké měsíce počátku tohoto roku. Ta rozmanitost nespočívá ani tak ve spoustě projektů, které jsme mohli nově rozběhnout, ale především v práci kolem opatření, která bylo třeba zařídit, abychom mohli udržet Velatice v chodu a Velaťáky ve zdraví. Samozřejmě, že je to vždy zásluha každého z nás a vlastní snaha o ochranu zdraví svých blízkých, abychom tuto dobu přečkali. A za dodržování jednotlivých opatření a někdy nepopulárních přísných nařízení patří všem velké děkuji. Přesto jsme snad trochou pomoci přispěli k zvládnutí nastalé situace a jsme vděční všem, kteří se dobrovolně a ochotně zapojili do pomoci druhým. Ať už to bylo šití roušek, jejich distribuce, nákupy potřebným, nebo výroba stojanů na dezinfekci.
Pomalu se nám během „domácího vězení" rozjařilo, a tak jsme měli alespoň prostor na naše před a za zahrádky. Podařilo se i zamést ulice a máme za sebou i první otevření sběrného dvora. Takže obec je jako z pohlednice a jsme připraveni na to, až nám obecná nouze skončí a vyrazíme za společným setkáním. V této souvislosti rád zmíním, že práce na rekonstrukci hospody pokračují téměř bez přerušení. Nyní bylo vyvěšeno oznámení o výběrovém řízení na provozovatele a pokud to bude možné, předpokládáme její otevření ve druhé půli června. Budeme rádi, když potom přijdete posedět.
V rámci uskupení obcí Mikroregion Roketnice se podařilo, i přes značné komplikace, zajistit projekt pro potřebná povolení na zbudování cyklostezky přes naši obec a věřím, že až vše poběží v ostrém režimu, bude naše nová občerstvovna příjemnou zastávkou všem sportovcům.
Přeji všem příjemné jarní dny a věřte, že i úsměv pod rouškou má smysl, i když není vidět.

T Tomáš Šenkyřík

Bořič mýtů

Mýtus:

Hody nebudou.

Pravda:

Kvůli bezpečnostním opatřením to zatím vypadá, že klasické hody mít opravdu nebudeme. Nebude hlídání máje, večerní zábava a asi určitě ani kácení. Obec se ale dohodla s hasiči a stárky, aby proběhl alespoň průvod obcí s kapelou. Párů bude v průvodu jen několik, nebude se rozlévat víno a nabízet cukroví, ale uděláme vše pro to, aby tato tradice alespoň v této symbolické rovině proběhla.

Kalendář akcí:

KVĚTEN

12. května	znovuzahájení her Klubu důchodců
15. května	Antivirový turnaj woodball

ČERVEN

26. června	Turnaj mölkky

ČERVENEC

6. července	Turnaj kyykkä
25. července	Setkání padesátníků
26. července	Anenské hody

SRPEN

1. – 4. srpna	Letní kino

S ohledem na aktuální opatření se mohou některé akce posouvat nebo rušit. Budeme včas informovat. Už teď víme, že se bohužel nebude konat Den dětí s hasiči.

Miroslav Župka → Ladislav Flek

Laďo, jak ses vlastně dostal do Velatic?
Mirku, nejprve bych se chtěl představil občanům, kteří mě neznají. Narodil jsem se v Ivančicích, nějakou dobu jsme bydleli v Brně. V roce 1970 jsem se k nám do obce přistěhoval, když jsem se oženil se Zdeňkou Neveselou. Letos to bude již 50 roků. Společně se staráme, aby naše vesnice byla co nejhezčí a dobře se nám tu žilo.

Jak vznikl ve Velaticích Klub důchodců?
Historii Klubu důchodců ve Velaticích je nutno připomenout již od 80. let minulého století. Prvním předsedou byl můj tchán, p. Antonín Neveselý, jeho přičiněním byla vybavena místnost pro činnost Klubu důchodců na tehdejším Občanském výboru ve Velaticích. K opětovnému vzniku Klubu důchodců ve Velaticích došlo v roce 2011, skupinou několika nadšenců, kteří začali uspořádáním taneční zábavy. Ta měla úspěch, a tak to všechno začalo. Prvním předsedou byl Antonín Poláček. Od roku 2013 tuto funkci vykonávám já. Nedovedu si představit, že bych tuto funkci mohl vykonávat bez pomoci aktivních členů výboru a ostatních kamarádů z KD.

Co je vaší hlavní náplní?
Je velice pestrá, ať jde o sportovní či kulturní činnost. Každé úterý se setkáváme na hrách, které nám umožňují i v našem pokročilém věku dosahovat ještě pěkných výsledků. Pořádáme zajímavé turnaje nejen pro členy, ostatní zájemce i děti z Velatic, ale i přespolní, kteří k nám rádi přijíždějí, a to i z větší dálky.

Letos začátkem měsíce března jsme oslavili již 500. výročí setkání na našich hrách. V letním období jsme na spodním hřišti a v zimním období v prostorách Kulturního domu. Za to, že je nám umožněno se scházet v těchto prostorách, děkujeme jak obecnímu úřadu, tak Sokolu Velatice.
Také v oblasti kultury pořádáme zajímavé akce.

Co myslíš, jak se projevuje nynější situace, která omezuje vaše setkání?
Jelikož průměrný věk našich členů v Klubu důchodců je kolem 75 roků, tak nám tato pravidelná setkání velice chybí. Byli jsme zvyklí každý týden sportovat, pěkně jsme se protáhli, nabrali novou energii, popovídali si a tímto setkáním ovlažili naši dušičku. Rádi bychom mezi námi přivítali další členy, aby s námi mohli sdílet společná setkání a přáli bychom si, aby jim bylo mezi námi dobře. Už aby to omezení skončilo a my opět nastoupili na značky a mohli jet dál! Musíme to vydržet, abychom byli všichni zdrávi, a to přeji do dalších dnů nejen našim důchodcům, ale všem lidem.

Komu předáš štafetu?
Štafetu bych chtěl předat Marii Švábenské, která vykonávala funkci starostky naší obce a věřím, že by se s námi ráda podělila o zážitky z její zajímavé pěší i sportovní turistiky, jak z naší republiky, tak i z ciziny.

Díky za rozhovor.

Cyklo stezky

Všude kolem pole. Do okolních vesnic se dá vyrazit jen po polní cestě a když zaprší, tak jen po silnici. Změnit to je pro Velatice velká výzva a už jsou na stole konkrétní plány. Už brzy by mohla být cyklostezka od Podolí ke Tvarožné a v plánu je i cyklostezka na Mokrou.

T Jan Grolich

Už delší dobu se plánují dvě cyklostezky, které by nás lépe spojily s okolními obcemi. I z našich dotazníků jasně vyplynulo, že jejich potřebu vnímáte.
Nesporné je, že potřebujeme lepší spojení na Tvarožnou, kde je pošta, kostel, hřbitov a mimo polní cestu se tam dá dostat jen po extrémně rušné silnici. Směr na Mokrou je pak potřeba hlavně kvůli školákům. Ti by se díky tomu mohli vyhnout dvěma nepříjemným křižovatkám, kudy projíždí kamiony do cementárny.
Jak jsme s projekty daleko, jsme se pokusili přiblížit v tomto delším článku.

Cyklostezka na Tvarožnou

Je potřeba říct, že tato cyklostezka se nechystá pouze pro Velatice, ale jako velký projekt Mikroregionu Roketnice – od Kovalovic až přes Podolí do Líšně. Je to proto, abychom mohli dosáhnout na nejlepší možnou variantu financování a získat až 90% dotaci. Navíc se vybuduje páteřní cyklostezka, která bude mít velký smysl pro celý region. Z Velatic se dostanete mnohem bezpečněji do Brna i na biotop.

Kudy povede?

Stěžejní část pro Velatice bude úsek od hřiště kolem potoka, pod Slepencovou strání až do Tvarožné – spodní polní cesta k fotbalovému hřišti. Část od našeho hřiště kolem potoka až na křižovatku polních cest před Tvarožnou bude z mlatového povrchu – zpevněný štěrk o šířce 2 m. Je to požadavek z odboru životního prostředí. Hlavní polní cesta na Tvarožnou bude široká 3 m a bude z asfaltu.
Další část bude navazovat na naši asfaltku směrem na Podolí. Současná polní cesta k Podolí bude také 3 m široká a asfaltová. Byla v plánu i cyklostezka místo polní cesty směrem do Mariánského údolí, ale kvůli majitelům pozemků se tento kus nepodařilo vyjednat.
Ve Tvarožné bude cyklostezka pokračovat kolem rybníka za Kosmákem směrem na Sivice. Projde pod Sivicemi a Pozořicemi, kde podjezdem překoná vlečku pro vlaky do cementárny a bude pokračovat až do Kovalovic. Jde o opravdu ideální přímou trasu, která celému regionu zajistí co nejlepší spoj na Brno.

Jak jsme daleko?

V současné době se čeká na poslední stanoviska a rozhodnutí v oblasti životního prostředí a pak budeme schopní podat žádost o územní rozhodnutí.
Úsek pod Sivicemi a Pozořicemi, kde se musí projet pod vlečkou a cyklostezka vede kolem lokálního biocentra, znamenal velká zdržení. Muselo se jednat nejen s cementárnou kvůli podjezdu, což je technicky hodně náročné a drahé. Problém byl i s odborem životního prostředí, který nás nechtěl pustit kolem biocentra, přestože je zde cyklostezka zakreslena i v územním plánu. Výhrady mělo i místní sdružení myslivců. Vše se ale snad už podařilo dojednat ke spokojenosti všech. Protože úsek od Podolí po Tvarožnou byl bez větších problémů, rozhodli jsme se projekt rozdělit na dvě etapy, respektive na dvě samostatná stavební řízení. Věříme, že úsek přes Velatice projde rychle a územní rozhodnutí budeme mít včas, abychom stihli podat žádost o dotaci ve lhůtě – tzn. do července.

Kdy se bude stavět?

Pokud vše dopadne dobře, na podzim bychom měli vědět, jestli a jak velkou dotaci dostaneme. Potom nás bude čekat poměrně velké a složité výběrové řízení na stavební firmu. Je to velká investice a bude financovaná z dotace, takže se toto nesmí podcenit. Nejdřív by se tedy mohlo začít se stavbou přibližně za rok. Stavba bude trvat určitě několik měsíců. Podjezd pod vlečkou do cementárny se navíc musí stavět přes zimu, kdy vlaky do cementárny jezdí méně. Cyklostezka tedy může být hotová nejdříve na jaře roku 2022.

Kolik to bude stát?

Celá cyklostezka
60.000.000,– Kč

Dotace až 90 %
54.000.000,– Kč

Podjezd pod vlečkou
15.000.000,– Kč

Na území Velatic
3.100.000,– Kč

Podíl Velatic
620.000,– Kč

Cyklostezka na Mokrou

Zlepšení cesty na Mokrou začne až za mostem směrem k cementárně. Podél potoka se dojede až k Tasy a vyhneme se tak dvěma velmi nebezpečným křižovatkám. Pak by cyklostezka měla pokračovat za Tasy kolem lesa až k sídlišti. Uprostřed pole, kde nyní vede polní cesta, je naplánovaná normální silnice. Kolem ní bude po obou stranách výstavba domů, proto tudy cyklostezka nemůže vést.
Tato trasa je zatím pouze ve stádiu studie. Původně měla být realizována v rámci celého projektu, ale tím, že obec Mokrá-Horákov vystoupila před pár lety z Mikroregionu, vypadla i tato část cyklostezky. Musíme ji teď řešit samostatně ve spolupráci s Mokrou. Nositelem projektu by asi musela být naše obec – vše vyjednat a zařídit. Zatím se bavíme o tom, že bychom zpracování projektu uhradili na půl.
Cyklostezka sice není na našem katastru, ale má pro nás velký význam. Měli bychom pro ni tedy udělat maximum. Nejde ale řešit, naplánovat, a hlavně ufinancovat mnoho tak velkých projektů zároveň. Až bude vše vyjasněno kolem cyklostezky na Tvarožnou, můžeme se pustit do dalšího velkého projektu.

Téma

Pohled zastupitele

Již dlouhou dobu se plánuje cyklostezka mezi Velaticemi a Tvarožnou, která by obě obce spojila neblátivou cestou. Je to sen, který měli již naši předkové, protože Tvarožná je naše farnost a věřící lidé navštěvují zdejší kostel a hřbitov. Je zde také umístěna pošta, pod kterou patříme. V neposlední řadě jsou vztahy mezi Tvarožnou a Velaticemi i příbuzenské, tzn. že se lidé rádi navštěvují navzájem. V případě nepřízně počasí musí jet autem, nebo na kole či pěšky po státní silnici. Proto jako velatický občan i zastupitel jsem všemi deseti pro zbudování cyklostezky mezi Tvarožnou a Velaticemi, která nám umožní i za špatného počasí do Tvarožné dojet na kole či dojít pěšky bez zablácených bot.

I do Mokré máme špatný přístup na kole, protože silnice je silně frekventovaná a bezpečně se na kole dá jet pouze po Velatické silnici ke „Knosovým vrbám" tedy ke křižovatce s novou silnicí. Plánovaná cyklostezka by odbočila podél potoka Roketnice a do Mokré by pravděpodobně vedla kolem lesa nebo kolem Tasy, ale to ještě není vyjasněno.

V Mokré je škola, kam dojíždí spousta školáků, pro které by cyklostezka byla bezpečnější a děti by mohly jezdit na kole. Také se Mokrá stává naší spádovou obcí – je tam lékař, zubař, škola, děti tam mají kroužky. Je to také východisko pro turistiku i cykloturistiku a bylo by dobré, aby byla možnost se na stávající cyklotrasy napojit.

V současné době se připravuje projekt cyklostezky směrem na Tvarožnou, cyklostezka na Mokrou se teprve plánuje, ale myslím si, že důležité je vybudovat obě trasy, a to co nejdříve.

(T) Zdeněk Severa

Anketa

Co říkáte na projekt cyklostezek?

Alois Brzobohatý ml.

„Myslím si, že vybudování sítě cyklostezek je zajímavý projekt a nemusí to být špatný nápad. Navíc právě mezi těmito několika vesnicemi, kde už tak panuje čirý cyklistický ruch. Největší smysl tohoto projektu vidím mezi Velaticemi a Mokrou, kde žádná použitelná cesta pouze pro kola neexistuje – na rozdíl třeba od Tvarožné, kam se z Velatic nejezdí jinak než po polní cestě. Spojení pro cyklisty z Kovalovic nebo Pozořic až do Podolí, kde se dá následně navázat na Mariánské údolí, mi nicméně dává smysl."

David Košina

„Propojit okolní obce cyklostezkami se mi zdá jako velice dobrý nápad. Je to super v tom, že je to bezpečnější pro cyklisty. Já osobně bych byl rád za co nejdřívější realizaci cyklostezky propojující Velatice a Tvarožnou. Zároveň bych ale také zmínil to, že povrch stezky bude dost namáhán traktory. Nehledě na to, že všichni dobře víme, jak vypadá silnice, když na ni po dešti najede traktor z pole. A cyklostezky nevyužívají jen cyklisté ale třeba i bruslaři na kolečkových bruslích, pro které by to mohl být (někdy i bolestivý) problém."

Petr Broža

„Obě cyklostezky mi citelně chybí. Výrazně by rozšířily naše možnosti, kam jet s dětmi na výlet, stejně jako usnadnily cestu na poštu nebo do obchodu. Nehledě na to, že asfaltka do Tvarožné by pomohla i pěším, co míří třeba kromě zmíněné pošty také do kostela, aniž by museli řešit špinavé boty od bláta, sněhu či prachu."

Téma

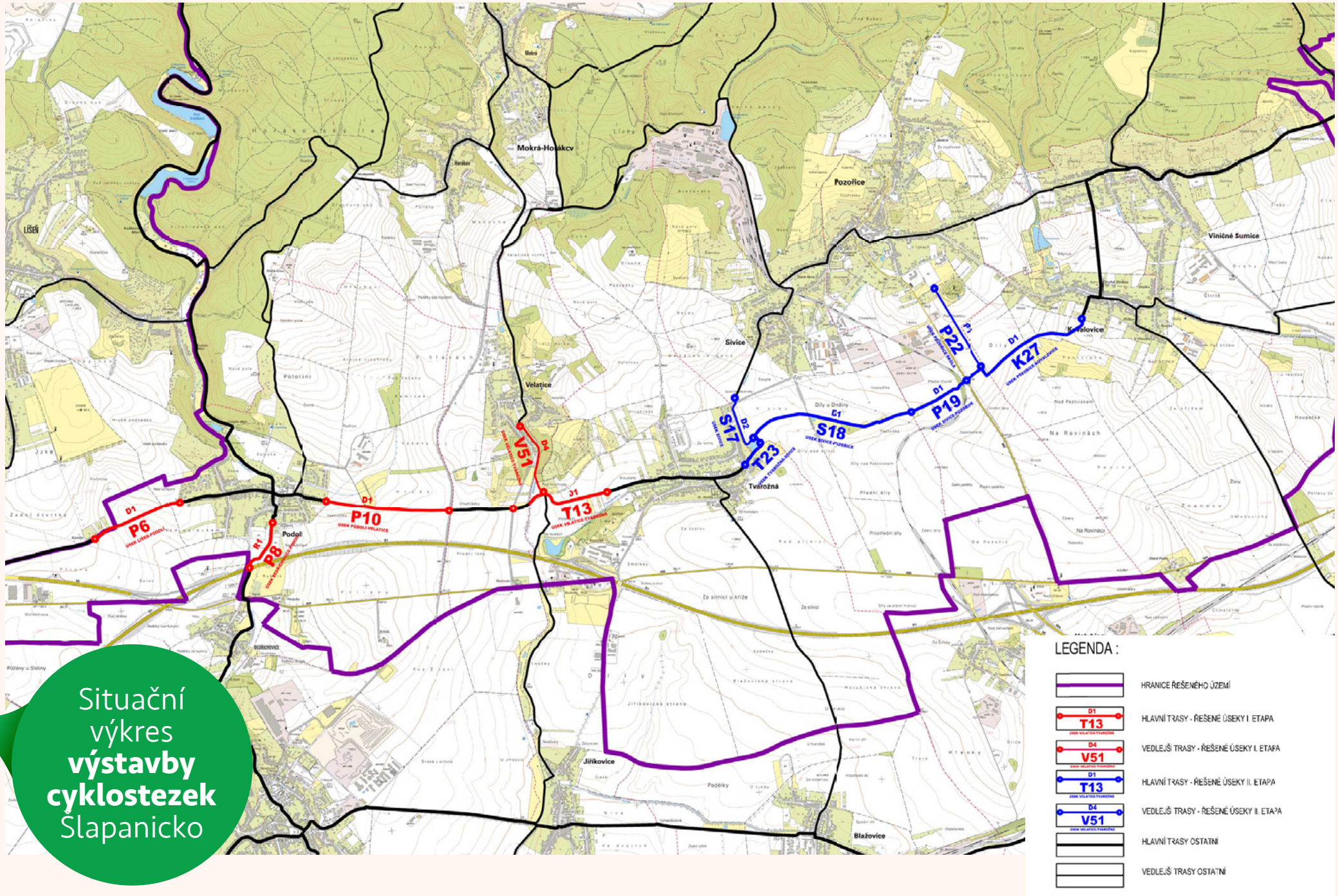

Situační výkres **výstavby cyklostezek** Slapanicko

ROUŠKY VŠEM!

Pokud máte roušku ušitou ve Velaticích, kterou jste si vyzvedli například na obecním úřadě, je velká šance, že ji ušila paní Marcela Ulrichová. V tomto čísle zpravodaje se v rozhovoru podíváme na to, jak u ní probíhalo šití roušek, kterým spolu se spoustou dalších šikovných švadlenek a pomocníků přispěla k zásobení celých Velatic. Přemýšleli jste už nad tím, co uděláte se svojí rouškou, až celá tato situace skončí?

T Veronika Kadlecová

Kdo Tě trochu zná, ví, že jsi taková kreativní duše. Ve Velaticích jsi pořádala už různé výstavy a výtvarné dílny, Tvé nápady přispívají ke zvelebování naší obce. Máš v paměti nějaké obzvláště povedené akce, které jsi organizovala?

Jedna z prvních akcí, které jsem se ve Velaticích zúčastňovala a na kterou velice ráda vzpomínám, byla Zahrádkářská výstava. Její instalace s Petrem Brožem, Pavlem Žádníkem a Radkem Poláčkem byla vždy veselá a příjemná práce, na kterou jsem se celý rok těšila.

Mám moc ráda výstavy v prostorách kavárny LONT. Když přijde nápad a vhodná situace, je to moc hezký prostor, který se dá využít na mnoho způsobů. Bývá to hektické, ale pro mne velice příjemné a povzbuzující. Vidím ve Velaticích další kreativní lidi, kteří mají skvělé nápady a přebírají pomyslnou štafetu v pořádání třeba výtvarných kurzů. Jsem za to moc ráda.

Jaké máš plány do budoucna? Až současná situace skončí, budeme se zase moci setkat u nějaké pěkné, Tebou pořádané akce/výstavy?

U mne tyto věci vychází z momentálního nápadu a inspirace. Teď nevím. Nic neslibuji, ale ráda sama sebe překvapím.

Aktuální situace podněcuje u spousty lidí kreativitu a skládají písničky, básně, natáčejí různá videa v izolaci, tvoří z toho, co doma najdou... Sleduješ některé takové počiny na internetu? Zaujalo Tě něco z této tvorby?

Děkuji za otázku. Pohybuji se v divadelním prostředí a sleduji své kamarády divadelníky, kteří se snaží mnoha způsoby v této době pomáhat, pobavit a udržet lidem veselou mysl.

Chtěla jsem také vymyslet něco na zpříjemnění zvláštního „pandemického" času v době Velikonoc. Tak jsem ke dveřím dospělých potencionálních koledníků položila papírový sáček s kraslicí a mašličkou na pomlázku. Podmínkou přijetí této výslužky byla básnička – SMS, poštou, e-mailem... Zde jsou malé úryvky. Všechny mne moc potěšily a za všechny moc děkuji.

Prší jarní deštíček, za dveřmi je pytlíček.
V něm vajíčko, to je div, nezažil jsem, co jsem živ.
Výslužka a bez mrskutu,
To nám nová doba nese,
Moc děkuju, dobrý nápad,
příště ale potkáme se.

Za pomlázku velké díky
Je mi z toho do pláče
Že i když jsem se nepřičinil
bez práce jsou koláče.

To je ale potěšení,
když i bez mrskání
máš u vrat překvapení.

Když začala kvůli epidemii koronaviru platit povinnost nosit na veřejnosti roušku, ale ty zdravotnické jednorázové nebyly skoro nikde k sehnání, zasedla jsi k šicímu stroji a během velmi krátké doby si mohli zájemci o roušky vyzvednout na obecním úřadě tu svoji. Nakonec jste spolu s dalšími šikovnými švadlenkami doslova obšily rouškami celé Velatice.
Jak vlastně celá tato šicí akce vznikla a jak to probíhalo?

Můj manžel Radek se dlouhodobě snaží mít přehled nejen o dění v našem státě, ale i celosvětově. O vznikajících situacích spolu mluvíme a tvoříme si na ně společně názor. Ne vždy spolu souhlasíme, ale na informacích o blížící se pandemii jsme se shodli.

Snažili jsme se získat co nejvíce relevantních informací a hlavně vymyslet, jak je co nejužitečněji použít. Naše vláda nařídila ochranné pomůcky, a přitom nebylo, kde je sehnat. Jsem z lidí, kteří vědí, že nejlepší je postarat se a nečekat na pomoc jiných. A bylo jasné, že pomoci z vyšších míst se nedočkáme.
Pro mne osobně z toho zbyla jediná možnost. Jelikož mohu, mám materiál a vím jak na to, nikdy bych si neodpustila, že bych nezačala šít.
Začala jsem a snažila se jich ušít kvalitně co nejvíc v co nejkratším čase. Jelikož se vzájemně podporujeme, převzal manžel chod domácnosti a já tak mohla prvních 14 dní po 15. březnu 2020 šít takřka bez přestávky. Děkuji mu za podporu a velikou pomoc v organizaci celé téhle nečekané a ze všech směrů vybočující situace.

Co Tě motivovalo začít šít roušky ve velkém?
Nešiji roušky ve velkém. Šiji je, protože to ode mě zákazníci chtějí. Prostě nemohu nikoho odmítnout.

A ještě šiješ roušky nebo už je všichni, kdo nějakou potřebovali, mají?
Šiji a nemají.

Zapojila ses kromě šití pro Velatice do šití roušek i pro nějaké jiné organizace nebo větší iniciativy?
Nafotila jsem návod na šití roušek. Malá Claudie Richterová mi dělala modelku a její foto uvázání roušky shlédlo na sociálních sítích tak 1000 švadlenek. Návod jsem rozesílala a věřím, dle kladných reakcí, že to mnohým pomohlo ve chvílích hledání způsobu šití. Jsem na sociálních sítích (Facebook atd.) ve třech skupinách švadlenek. Po nocích jsme si vyměňovaly zkušenosti, sdělovaly pocity a vzájemně se podporovaly do dalšího dne u šicích strojů. Bylo to svým způsobem úžasné a euforické, ale už to nechci zažít.
Snažila jsem se v rámci možností reagovat na informace o chybějících ochranných rouškách a posílala je na konkrétní místa, kde jsem měla ověřené, že jsou potřeba. Ráda bych zmínila skvělou práci České pošty. Mám rodinu po celé republice a díky akci České pošty „Roušky zdarma" jsem mohla celou svou rodinu zarouškovat. Vše došlo v pořádku a v rekordním čase. Naše paní pošťačka je skvělá.

Byla jsi v kontaktu i s dalšími lidmi, kteří ve Velaticích šili roušky? Pomáhal Ti někdo s šitím?
Ano. A jsem za to vděčná. Ve velice krátké době jsem zjistila, že prostě nedokážu svým šitím zachránit celou republiku. Mým cílem se staly Velatice a byla jsem naprosto nadšená z velice vstřícného jednání všech kolem sebe.
Na obci velice intenzivně reagovali na vzniklou situaci. Dá se říci, že zmobilizovali šicí zálohy naší obce a organizačně dle mého vědomí velice dobře reagovali na každý podnět ke zlepšení vzniklé situace. Shromažďovali materiál na roušky a vydávali hotové. Kontaktovali vzájemně švadlenky. Já sama od nich vím o Daně Grolichové, paní Čvančarové a Aničce Žádníkové, ale šila i Lída Daňková a třeba Zita Strejčková a určitě další. Jan Grolich sehnal tkaloun, Kajka Neveselá, Anička Severová, Hana Jamborová stříhaly čtverce na roušky. Mirka Niezgodová vyprala a vyžehlila nové látky. Lenka Kotulánová

zajistila jednobarevné materiály z Ikei.
A všichni, kdo se u nás v tento pandemický čas zastavili a prohodili milé slovo, byli vzpruhou. Troufám si říci, že naše dveře byly nejoblíbenější v celé obci.

Viděla jsem na internetu fotky Tvých roušek a nejen, že byly funkční, ale byly taky moc krásné. Na to byla určitě potřeba spousta materiálu. Odkud jsi měla takové krásné látky a další potřebný materiál?
Mojí profesní deformací je, že se snažím, aby se výrobky ode mne líbily, lidé je měli rádi a aby jim slušely. Jako každá švadlenka jsem měla nějaké zásoby (něco jen tak, protože se mi látka líbila, také na letní šaty a vnoučkům na kraťásky). Vše jsem vystříhala. Pak jsem ale zjistila, že materiál, gumy a tkalouny jsou v mnoha obchodech vyprodané. Zafungovala informační velatická linka podpořená Markétou Pejřilovou a donesli jste mi přesně to, co bylo potřeba. Stužky a gumy. A co se týče látek, tak jste přinesli někteří k nám domů nebo na obec moc hezké kousky. Děkuji moc.
Nakoupila jsem i na e-shopech. A při objednávání jsem si stále myslela, že materiál nespotřebuji, a nakonec z těch látek našiji nějaké jiné pěkné věci. Ještě stále šiji roušky a ještě stále je ode mne zákazníci chtějí.

Víš, kolik roušek jsi doposud celkově ušila?
V době, kdy spolu děláme tento rozhovor, je to již přes 600 kusů. Bohužel jich bude potřeba ještě více.

Jaký máš názor na to, jak se lidé v celé republice semkli a pustili se hromadně do šití roušek, když nebyly ty „papírové“ k dispozici?
Jsem z našich lidí nadšená a z naší vlády zklamaná.

Ovlivnil nouzový stav Tvoji práci?
Jsem tzv. OSVČ (osoba samostatně výdělečně činná), takže o to, jestli mám práci nebo nemám, se starám sama. Kvůli této mimořádné době jsem byla nucena některé své projekty pozastavit a některé se již díky vzniklé situaci nikdy nebudou realizovat. S firmou Balóny Kubíček, pro kterou dlouhodobě pracuji, jsem se domluvila, že po dobu potřeby roušek mě nebudou plně vytěžovat. Takže prostě kombinuji potřebné s užitečným.

Jaké profese sis už vyzkoušela?
Jako absolventka Střední průmyslové školy textilní v Liberci, jsem po škole pracovala jako návrhářka látek na pánské obleky.
V Textilaně a v Mosilaně, a myslela si, že u tohoto zaměstnání zůstanu napořád. Po revoluci se ale vše měnilo a já od té doby vlastně hledám jiné zaměstnání, které by mne tak bavilo. Vyzkoušela jsem to i ono, ale žádné nebylo to pravé. Pravděpodobně je to tím, že špatně snáším stereotyp. Nejblíže tomu byla práce kostymérky v divadle Husa na provázku. Nakonec jsem OSVČ. Mám v současné době několik zaměstnání. Maskérka v divadle, kostymérka u filmu a České televize, oděvní poradkyně a různě. Práci, kterou v daném okamžiku dělám, se snažím dělat naplno a když je u konce, snažím se posunout dál. Někdy je to radostné a někdy těžší, ale vždy je na co se těšit. Některé práce si vymýšlím já, některé dělám, protože si je chci vyzkoušet a některé za mnou přijdou samy s výzvou, ať je zvládnu. Ráda přijímám výzvy.

Co budeš dělat se svojí rouškou, až ji nebudeš potřebovat?
Nabízí se odpověď, že ji zahodím a nebudu ji již nikdy chtít vidět. Ale lepší bude, když ji schovám do skříně a občas při jarním úklidu, když na ni narazím, si vzpomenu. Taky budu chtít třeba svým vnoučatům říci a vysvětlit, co se vlastně to letošní jaro dělo a jaké to bylo.
Osobně si myslím, že bychom měli roušky zařadit do našich šatníků a zvyknout si na jejich nošení. Hlavně pak v době nachlazení a chřipkové epidemie. Tu první si ale schovám.

Co ráda děláš ve svém volném čase (když není omezená možnost vycházení z domu)?
Jako mnoho lidí čtu knihy, mám ráda divadlo a celkově kulturu, ráda zpívám a užívám si čas na naší malé zahrádce, příležitostně sportuji a zbožňuji naše vnoučátka. Co mám ale nejvíc ráda, je cestování, poznávání jiných lidí a krajin. A málem bych zapomněla – šiji.

Chtěla bys za sebe ještě něco doplnit nebo dodat?
Jsem celoživotní optimista s občasnými sklony k depresím.

Jsi velatická rodačka nebo ses přistěhovala?
Do Velatic jsem se přistěhovala se svým manželem v roce 1989. Takže jsme tzv. náplavy. Máme malý domek, malý dvorek, malou zahrádku, a bydlíme tu rádi. Narodily se nám tu dvě úžasné děti. Zažili jsme tu již mnoho společenských, sportovních, dětských i soukromých akcí. Některé jsme i vymysleli, jako třeba oblíbené vánoční vycházky. Takže jsme zapustili kořeny.

A na závěr tu mám dvě otázky pro všechny, s kým děláme rozhovor... Co se Ti líbí nejvíc na životě ve Velaticích?
Klid, blízkost přírody, kontakt s přáteli a lidmi, které již dlouho znám. A růže v mé předzahrádce.

Kam si jezdíš nejraději od Velatic odpočinout?
Mojí srdcovkou je Liberec.

Děkuji moc za všechny odpovědi i za všechny „orouškované“ Velaťáky.

Marcela Ulrichová

Datum narození: 21. 6. 1967.
Je to první letní den a každý rok mi to udělá znovu a znovu radost.
Povolání: OSVČ (více v rozhovoru)
Od poloviny března ušila přes 600 roušek

Díky za roušky!

Marcela Ulrichová	Anna Žádníková
Dana Grolichová	Jana Plchová
Iveta Medková	Zita Strejčková
Zdeňka Čvančarová	Marta Pejřilová
Helena Šenkyříková	Zdena Fleková
Marie Severová	

Sport

Podmínky pro využívání venkovních sportovišť

V souladu s usnesením vlády ČR ze dne 23. 4. 2020 č. 452 upravujeme s platností od 24. 4. 2020 podmínky pro využívání venkovních sportovišť pod správou TJ Sokol Velatice. Sportovat lze při splnění těchto podmínek:

- nošení ochranných prostředků dýchacích cest (nos, ústa), které brání šíření kapének, a to s výjimkou venkovních sportovišť, kdy jsou sportující osoby odděleny od jiných osob fyzickou překážkou (např. stěna nebo plot) nebo vzdáleností nejméně 2 metry;
- společně sportuje nejvýše deset osob, s výjimkou členů domácnosti, a při sportování od jiných osob zachovávají odstup nejméně 2 metry;
- nejsou využívány související vnitřní prostory sportoviště, zejména společné šatny, umývárny, sprchy a podobná zařízení, ve kterých by nebyly plněny shora uvedené podmínky, s výjimkou používání záchodů za podmínek, že je nastaven režim tak, aby se ve vnitřních prostorách nepotkávalo vícero osob; v těchto případech je však třeba zabezpečit provádění zvýšených hygienických opatření, zejména dezinfekce rukou, ale také míst, kterých se běžně dotýkají ruce.

Záchody a sprchy tedy užívat lze, ale postupně, jednotlivě a dbaje řádné hygieny.
Nadále vyzýváme sportující k opatrnosti a ohleduplnosti vůči sobě i ostatním. Věnujte maximální pozornost hygieně, obzvláště pak rukou.

(T) Radoslav Ulrich

Kultura

Změna provozu knihovny

Obecní knihovna je od 4. května opět otevřená. Rozhodli jsme se ale upravit alespoň dočasně její provoz.
Otevírací doba bude nově v úterý od 15 do 18 hod. Pro otevření knihovny, prosíme, kontaktujte pracovníky obecního úřadu. Ti vás do knihovny pustí a jim budete vracet půjčené knihy a předkládat knihy k zapůjčení.
Před vchodem do knihovny si musíte dezinfikovat ruce nebo použít jednorázové rukavice – vše bude k dispozici. Samozřejmostí jsou i zakryté dýchací cesty rouškou nebo jinou pomůckou.
V případě většího počtu návštěvníků knihovny můžete být vyzváni, abyste počkali na chodbě.
V knihovně, prosíme, dodržujte rozumný odstup.
Děkujeme za pochopení.

(T) Jan Grolich

Region

MAS Slavkovské bojiště podporuje místní podnikatele

Chceme pomoct našim regionálním podnikatelům, kteří mají v době preventivních opatření velmi omezené podnikatelské možnosti a příjmy. 20. dubna jsme proto spustili web Slavkovské tržiště na www.slavkovsketrziste.cz. Na webu shromažďujeme aktuální nabídku produktů a služeb podnikatelů na území MAS Slavkovské bojiště. V nabídce jsou kromě producentů místních potravin a nápojů (např. farmy, pivovary, vinaři) i restaurace, řemeslníci, maséři, služby fotografů. Seznam je postupně rozšiřován s ohledem na zájem dalších podnikatelů. Podpořte svoje regionální podnikatele a nakupujte u nich. Pokud máte zajímavou nabídku, klidně se nám přes web také ozvěte. Naše tržiště můžete sledovat

i na facebooku: a facebookový profil www.facebook.com/Slavkovsketrziste.
Od 3. března je možné v naší kanceláři podávat žádosti o dotace pro podnikatele v zemědělských i nezemědělských činnostech. Výzva pro podání žádostí je prodloužena do 31. července. Školení pro žadatele bude ve čtvrtek 28. 5. v 15 hodin na hasičské zbrojnici v Hruškách u Slavkova. Zájemci o tuto výzvu se mohou i individuálně obrátit na kancelář MAS Slavkovské bojiště, Hrušky 166. Podmínkou přijatelnosti žádosti je místo provozovny na území MAS Slavkovské bojiště, předfinancování výdajů a obor činnosti dle katalogu CZ – NACE nebo zemědělská činnost. V předchozích třech výzvách bylo podpořeno 46 žadatelů, s dotací přes 13 mil. Kč. Finanční příspěvky jsou ve výši 45% - 50% a jsou určené na pořízení strojů, vybavení nebo stavby v zemědělské či nezemědělské výrobě.

Přidejte se i Vy a podpořte svůj region nákupem u místního výrobce!

Ⓣ Hana Tomanová

Hasiči

Novinky z Moravské ligy TFA

V letošním roce proběhne již 4. ročník série závodů Moravské ligy TFA, o které vás ve zpravodaji pravidelně informujeme. Kvůli opatřením souvisejícím s nouzovým stavem a pandemií koronaviru v České republice se nám však opozdí start Ligy. První závod měl proběhnout v neděli 19. dubna, avšak musel být odložen na podzimní část sezóny. I další závody se nám postupně posouvají na pozdější termíny, ale doufáme, že budeme moci odstartovat co nejdříve. Čas navíc, který tak máme, věnujeme zlepšení organizace a zavádění novinek, které snad ještě vylepší kvalitu našich závodů.
Mimo to také jsme také navázali na naši charitativní činnost z minulých let a posunuli ji zase o kousek dále. Svět je momentálně tak nějak paralyzovaný a většina zpráv se věnuje nákaze koronavirem, ale nesmíme a ani nechceme zapomínat na to, že všude jsou lidé všech věkových kategorií, které trápí spousta dalších nemocí, které jen tak ze světa nevymizely.
Jak všichni dobře víte, ML TFA dlouhodobě podporuje boj s jednou z těch nejzákeřnějších a snaží se ho ulehčit hlavně dětským pacientům. Proto jsme letos navázali spolupráci s Nadačním fondem dětské onkologie Krtek a založili transparentní účet, na který budeme po celý rok shromažďovat dobrovolné příspěvky, abychom mohli výtěžek věnovat Krtkovi.
Krtek má za cíl rozšiřovat možnosti léčby a zabezpečovat komplexní podporu péče o onkologicky nemocné děti na Klinice dětské onkologie FN Brno, kam pravidelně vozíme hračky vybrané ve sbírce na našich závodech. Více informací najdete na http://krtek-nf.cz.
Zapojit se můžete i Vy. Svůj dobrovolný finanční příspěvek můžete poslat na transparentní účet Moravské ligy TFA, číslo účtu je: 2601773032/2010

20 let Krtek
NADAČNÍ FOND DĚTSKÉ ONKOLOGIE

Přispět lze samozřejmě jednorázově, ale i trvalým příkazem na menší částky. Jsme si vědomi, že nás čeká nelehké období a o to srdečněji děkujeme za každý Váš příspěvek.
Za tým organizátorů ML TFA

Ⓣ Veronika Kadlecová

Jednotka sboru dobrovolných hasičů nově disponuje AED

Práce hasičů nespočívá pouze v hašení, jak napovídá název, ale zahrnuje celou řadu záchranných prací a činností. Jednou z nejdůležitějších činností hasičů je poskytování předlékařské první pomoci, na kterou jsme se v posledních letech zaměřili při odborné přípravě jednotky. V březnu letošního roku jsme do vybavení jednotky pořídili AED – automatizovaný externí defibrilátor – a po odborném zaškolení ze strany ZZS (zdravotnická záchranná služba) jsme byli zařazeni do programu First responder. Pojem „First responder“ označuje v našem případě složku integrovaného záchranného systému (IZS), tedy JSDH Velatice, která je schopna na žádost ZZS realizovat rychlý zásah u člověka v přímém ohrožení života dříve, než se na místo reálně může dostat výjezdová skupina ZZS. Včasné zahájení základní neodkladné resuscitace a její správné provádění může mít rozhodující vliv na přežití srdeční zástavy, pokud možno bez trvalých následků.
V Jihomoravském kraji je ročně mimo nemocnici postiženo náhlou srdeční příhodou přibližně 700 lidí. Zhruba polovina z nich přímo v terénu zemře. Jen 5-15 procent pacientů má to štěstí, že se po srdeční příhodě vrací zpět do běžného života, a to

díky poskytnutí včasné pomoci. S každou minutou prodlevy se zahájením resuscitace klesá naděje na záchranu člověka o 10 procent. Při včas zahájené a správně provedené resuscitaci pomocí AED, která vždy musí být zkombinovaná s masáží hrudníku, se naděje na přežití postiženého pohybuje mezi 70 a 80 procenty. Při náhlé srdeční zástavě často nastane takzvaná fibrilace komor. Právě v této fázi pomůže včasný elektrický výboj, který dá člověku defibrilátor.

Co je to AED

Automatizovaný externí defibrilátor je počítačově řízené zařízení určené pro laiky, které je schopno analyzovat křivku EKG a v případě potřeby vede laického zachránce hlasovými pokyny i pokyny na obrazovce k provedení resuscitace správným způsobem a v případě potřeby i k provedení bezpečné defibrilace. Defibrilace je odborný postup, který je schopný zrušit významnou poruchu srdečního rytmu vedoucí k zástavě oběhu. Pokud se lidé s takovýmto postižením zdraví setkají, operátorka jim pomocí tísňové telefonní linky 155 poradí, kde najdou nejbližší externí defibrilátor v případě, že je k dispozici, a jak s ním mají pracovat. Pokud je v dané oblasti dostupný defibrilátor u složek IZS, vyšle operátorka na místo kromě výjezdové skupiny ZZS i nejbližší jednotku s AED. V praxi tedy na místo události přijíždí obratem například hasiči nebo policisté, kteří pomohou s resuscitací postiženého za pomoci AED do doby příjezdu týmu ZZS. To může být i případ naší jednotky.

Přeji Vám za celou JSDH Velatice pevné zdraví a abyste naši pomoc nikdy nepotřebovali.

(T) Martin Sedlák

Školka

Školka je připravená

V době, kdy nový typ koronaviru obsadil první příčky sledovanosti, naše velatická školka se s pocity ohrožení vypořádávala po svém. Započala realizovat svůj dlouhodobý záměr výměnu stávajících vnitřních žaluzií za venkovní. Prvotní nadšení z přicházející proměny podoby školky vystřídaly spolu s dalším zpřísněním nařízení vlády obavy z možného nedokončení oprav. Rekonstrukce probíhala za obětavého nasazení, a to jak našich zaměstnanců, tak také našich dodavatelů. Ráda bych také poděkovala pozitivně naladěnému panu Kellnerovi za jeho pomoc. Přes naše velké nasazení se zdála neustále padající oblaka stavebního prachu nekonečná. Stále se sekalo do zdiva, rozváděla se nová elektroinstalace, zapravovala omítka a nově se malovalo v našich třídách. Nuceného přerušení provozu jsme rovněž využili k profesionálnímu vyčištění všech koberců v našich třídách. Vydesinfikovali a protřídili jsme všechny hračky. Velkého přesunu veškerého inventáře jsme využili k opětovnému rozmístění vybavení našich tříd podle původního architektonického návrhu paní architektky Martiny Černé.

Všichni naši zaměstnanci školky podávali velké fyzické výkony. A nejen to. V době nouzového stavu v celé České republice, stejně jako většina našich spoluobčanů, tak také náš pracovní tým zapojený do pro nás významné a časově stresující rekonstrukce čelil nestálé psychické zátěži. Tím byla naše rekonstrukce pro všechny z nás velice náročná. A nejen proto velmi oceňuji náš týmový duch, který u nás vládne a že každá z nás dokáže svou pílí a úsměvem povzbudit ostatní.

Děkuji všem svým kolegyním za jejich mimořádné nasazení, díky kterému je naše Mateřská Školka ve Velaticích plně připravena na opětovný návrat našich dětí.

(T) Lenka Marková

Klub důchodců

Duben

Úspěšná činnost a aktivita našeho Klubu důchodců byla v letošním roce ovlivněna a poznamenána hned dvěma faktory. Nejprve to byla rekonstrukce kulturního domu, kdy nebyla možnost využívat prostory během celého zimního období.

Druhým nečekaným faktorem bylo vyhlášení celostátního nouzového stavu kvůli pandemii koronaviru, která postihla celé území republiky, a tím i dočasný zákaz pořádání společných, jak kulturních, tak i sportovních a jiných akcí.

A tak nejprve k tomu ještě nezakázanému programu a činnosti KD.

Začátkem února byl po mimořádné a úspěšné rekonstrukci vnitřních prostor kulturní dům slavnostně otevřen pro veřejnost.

Hned na to 24. února jsme si zde vyslechli cestopisnou zajímavou poznávací přednášku o cestování po Švýcarsku od naší členky klubu, prof. Jarky Šlezingerové.

Není proto ani bez zajímavosti, že se naše obec a Klub důchodců objevil i v Regionálním vysílání ČT, kdy nás před tím navštívili redaktoři ČT a natočili ukázku hry „unicurling“.

Jako každý rok, ani tentokrát neopomněli muži na MDŽ popřát s kytičkou našim ženám a společně s tradicí navíc Josefce a Josefovi. Další velkou poctou pro Klub a naši

obec byla 11. 3. návštěva hejtmana Jihomoravského kraje p. Šimka, kterého uvedl p. starosta Grolich, s ukázkou našich her. V současné době nám nezbývá než si přát a těšit se na zdárné zvládnutí a ukončení nouzového stavu a hlavně bez následků pro naši zem, naši obec a naše občany.

T Jaromír Poláček

Farnost

Jak funguje farnost v době koronavirové

Moji milí,
upřímně bych vám všem přál pokojné srdce, i když to může být v této době o něco těžší. No, vlastně si to úplně nemyslím, udržet si pokojné srdce může být náročné v každé době.
Zdá se, že se pomalu začíná rozvolňovat omezení počtu účastníků na bohoslužbách. Od 24. 4. je již možné mít bohoslužbu se skupinou do patnácti lidí. Další rozvolnění se bude určitě ještě upřesňovat. Zatím se, myslím, stále uvažuje, že od 11. 5. do třiceti a od 25. 5. max. do padesáti věřících. Od 8. 6. už klidně všichni, ale stále za dodržení drakonických hygienických pravidel či dvoumetrových rozestupů. Zní to hezky, ale jak to udělat prakticky?
Kněží dostali dopis od biskupa, jehož obsahem, když to shrnu, bylo vlastně takové jeho uvažování o tom, že v některých menších farnostech půjde obnovit bohoslužby bez problému a jinde to bude nejspíš zatím neřešitelné, s připomínkou, že ta odpovědnost zůstává nakonec stejně na nás farářích. Pochopitelně, vždyť tu žijeme a místní situaci známe víc. Zmiňoval také různá „řešení", která však už delší dobu mezi námi kolují a ukazují se jako použitelná jen někde a někdy (mám na mysli různé metody rozdělení, koho na mši vzít a koho už ne).
A tak nám kladl na srdce, abychom pamatovali, že námi učiněná rozhodnutí o tom, kdo se mše účastní a kdo ne, mohou způsobit ve farnosti rozdělení a zranění, která přetrvají i dobu koronavirovou, protože hrozí, že by tato naše rozhodnutí mohl někdo brát jako osobní křivdu.
No, a tak já hned na rovinu říkám – nikdy nechci jednat diskriminačně! To není cesta Ježíšova a já jí nepůjdu. Samozřejmě musím někdy udělat nějaké rozhodnutí, občas i s jistou úzkostí, protože si něčím třeba nejsem úplně jist a nemám u sebe nikoho, kdo by mi byl v tom rozhodnutí oporou. Mohu se tedy splést, beru, ale nikdy vám nic neudělám tzv. „na just".
Zatím uvažuji takto: pokud se nic nezmění, tak od úterý 12. 5. bychom mohli zkusit pomalu obnovit mše ve všední dny, neb to už by mohlo být možné sejít se do 30 osob. Máme ale (všichni) ještě čas na uvažování, určitě se nám ta správná cesta ukáže. Jednou z přikázaných povinností je desinfekce rukou před vstupem do kostela. Myslím, že bude praktičtější než kupovat kýbl dezinfekce pro všechny, že si každý vezmete svoji malou lahvičku a trochu se tím sami před vstupem popaplete. Také chtějí, abychom po vás pak dezinfikovali kostel. Tak to bychom možná potřebovali nějaké malé skupinky dobrovolníků, které na konec trochu setřou kliky apod. Zatím máme ještě čas, ale zkuste už o tom, jak to uděláme, taky nějak pouvažovat.
A opět – to, že na vás často myslím, stále platí. Děkuji za všechny vaše projevy přízně a zájmu. Taky jsem na vás hrd za to, jak se k sobě ohleduplně chováte, když si přicházíte např. v neděli pro Eucharistii a i jindy, když si toho mohu všimnout. Jste mi povzbuzením!!! Stále také platí, že dokud mě nesežrala korona nebo nějaký medvěd, jsem vám k dispozici, samozřejmě s ohledem na karanténní opatření. Rád se stavím nebo se můžete po domluvě stavit i vy. Pokud byste tedy rádi využili nějak moji kněžskou službu, úsměv, zásoby kafe, dejte vědět, určitě najdeme rozumnou možnost. Pamatujme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha (Řím 8,28).
Nezapomínejme na duchovní přijímání Krista skrze četbu Písma a modlitbu. Zajímavé je sledovat i Rádio Vatikán. Buďte dobří, těším se na viděnou a posílám požehnání.

T otec David

Společenská kronika

T SPOZ Velatice

Narozené děti:
Hofírková Sofie

Přejeme mnoho zdraví a štěstí do nového života.

Blahopřání jubilantům

V měsících leden až březen oslaví významné životní jubileum tito naši spoluobčané:

80 let:
Zahradník Jiří
Košinová Božena

75 let:
Laichmann Jan
Dvorská Marie

70 let:
Švábenský Milan

60 let:
Daněk Alois
Vik Rostislav
Tesaříková Hana

Všem oslavencům přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenosti do dalších let.

Namísto úryvku z kroniky přinášíme unikátní přepis osobního deníku p. Josefa Poláčka, otce Josefa Poláčka, bývalého starosty. Děkujeme za možnost uveřejnění.

1945

Zápisky z konce 2. světové války

1.část

8. dubna 1945.
První neděle po Velikonocích se prodává tráva. Celá dědina shromážděná.
Je 2.15 a asi 36 letadel v přesné formaci přelétá směrem Brno. Zanedlouho se vrací zpátky.
V pondělí jedu jako obvykle do práce. Chybí polovina osazenstva. Mistr Ondráček vysvětluje, jaký byl včera dopoledne první ruský nálet na Brno.
Je 8.30, poplach, a já jedu dom a víc do práce nejdu.
V úterý nám šéf řekl: „Na shledanou po válce." Do pracovních knížek nám razítkuje Továrek: „10. 5. 45 zaměstnán dosud."

12. dubna
Přichází švagr se ženou, dítětem a svým švagrem Mankem. Šlapanice byly bombardovány, kolem žel. trati a cukrovaru. Je nás tady nyní v domě osm.
Večer chodíme na Roviny pozorovat blížící se frontu. Požáry a rudé záře nevěstí nic dobrého.

13. dubna
Přišla Eva s Jiřinou. Ve Tvarožné je opravna tanků. Št. kapitán Švábenský říká, že je možnost náletu, jakmile to ruské letectvo zpozoruje. Spí u nás přes noc, ráno odešly a nevrátily se.

Je **neděle 15. dubna**
Zmontoval jsem rádio pro stejnosměrný proud, protože ZME elektrárna nedodává. Ve mlýně je akumulátor Fr. Beránka, tím žhavím lampu 6.3V a dynamo se pustí pro anodový proud. Tam se scházíme při relacích Londýna 9.15, 13.15, 18. 15. Zjistil jsem, že nikdo nemá hodiny v pořádku.
Poslechu ve mlýně se pravidelně zúčastňovali Fr. Beránek, Vojta, Zajíček, Kolba, tajemník Vlaším a mnoho lidí, které neznám.

16. dubna
Přijíždí do Velatic kolona Němců, zakopávají částečně motory aut, aby byly ochráněny při eventuelním náletu.
Tíseň a naprostá bezradnost je ovládá a toto se přenáší na místní občany. Vojáci spí ve svých vozech, jež jsou většinou kryty, poddůstojníci po domech, jejich velitel bydlí u Fr. Brzobohatého č. 5; večer je obec obklopena jejich hlídkami.

17. dubna
Nemám dosud zasázeny brambory, nikdo nechce riskovat, nálety na Brno
a okolí zesilují. Jdu si k Maxlovce pro isolátory a drát, to Němci v poslední chvíli chtějí odvézt. Ve staré silnici se setkávám s prvními partyzány – skupina „Olga od Bílého Vlka." Budou prý v našem kraji. Bůh nás potěš.
Mám dlouhou chvíli, nedělám nic, jenom se dívám na hodiny a čtu pochybné romány.
Konám poslední přípravy, na půdě slámu dávám k jednomu a seno ke druhému štítu. Celou půdu jsem zametl, na prostředek nanosil písek, připravil Fokostop a sekyry, v případě požáru na jedné straně půdy prosekám krytinu, aby se požár nešířil.

20. dubna
U souseda Rozkopala je centrála telefonu. Vojáci mají slavnostní rozkaz, protože Vůdce má narozeniny. Jeden z nich dostává slavnostním způsobem vyznamenání. Ostatní mu tiskou ruce, večer dlouho vyzpěvují a potom se u Rozkopalů zpili do němoty.
Zatím v radiu slyšíme: Rusové obkličují Berlín, Američané se spojili s Rudou armádou.
Přišel ke mně voják, že by se rád oholil, pojede na frontu, která je podle něho jen asi 10 – 15 km vzdálena. Je již sedm roků na vojně, ale kdyby viděl, že Němci vyhrají, ještě by sedm roků rád sloužil. Je to člověk asi 24letý. Jeho kolega je však jiného názoru. Jeho syn mrzák, on sám několikrát raněný, pochází od Berlína. Česky umí „Šecko jedno." Jejich názor na válku: asi tři – čtyři týdny. Švagr umí perfektně německy, a tak známe jejich názory.

neděle 22. dubna
Objevují se pozorovací letouny ve dne. Večer od půl desáté lítá do 11 hodin letadlo, které není možno ani sluchem zjistit, ve kterém směru se nachází. Němci říkají, že jich pronásleduje od Stalingradu.
Je 1 hodina po půlnoci. Nespíme.
Němci mají rozkaz okamžitě opustit vesnici.
Do pěti do rána se řadili na cestě a silnici kolem našich chalup. Trneme. Jakmile je Rusové zpozorují, běda nám. Oddychneme si, když poslední vůz opouští naši ulici.

pondělí 23. dubna
Rudá armáda bojuje u Mohyly míru. Je viděti ustupující kolony na okresní silnici Jiříkovice – Tvarožná a hřmění fronty se blíží.
Kolem naší obce není zatím nic, co by nasvědčovalo, že se blíží fronta. Klid před bouří, Jiříkovice, Ponětovice, Prace, Kobylnice hoří; jdu do mlýna, ladím Londýn, hlásí: Rudá armáda v předměstí Brna směrem jižním.
Jdu domů s bratrem Aloisem. Za Orlovnou vidíme skupinu ruských letadel. Z legrace lezu pod mostek, ale letadla letí dál směrem severozápadním.
Obyvatelé naší obce provádějí bezmyšlenkovitě skupinové kryty, a to v místech moc vzdálených, kam asi v případě potřeby nikdo z nich se nedostane.
Já dělám kryt na dvoře, a to hned u vchodu, aby na vchod nepršelo. Do země vykopána jáma 3m x 2.5m, výška 1.8m, z kůlny jsem sundal plechovou střechu, na ni naházel vykopanou hlínu, na to 5 fůr kamene, který mám na stavbu chlívů. Kryt je velký kopec hlíny na mém dvoře. Zeď, jenž je 45cm silná, zesiluji kamením, které jsem k ní z venkovní strany přistavil. Brankou do dvora není možno projet. Noc celkem klidná, zvykáme hřmění děl, hukotu letadel.

ráno 24. dubna
Dodělávám kryt, 11.30 byla bombardována a zapálena Maxlovka, protože po silnici k Velaticím jela kolona vozatajců, ustupující to Němci.
Sbor místních hasičů však proti požáru nezasáhl. Jen jednotliví občané šli Maxlovku hasit.
Letěl jsem si poslechnout Londýn o 18.15, ve mlýně bylo však plno německého vojska, a proto jsem šel brzy dom, ale došel jsem jen za Orlovnu do místa, kde se stéká náhon s potokem. Směrem severním letí skupina ruských bombardérů, myslím kdoví kam, než vidím červené lesky detonace, to mlátička dostala zásah někde v Knosově zahradě a již vidím, jak déšť lehkých bomb se vznáší na naše domovy. Mám snahu doběhnout pod skalku, ale štěstí je pro mě, že jsem doběhl jen pod betonový mostek.
Ležím pod mostkem, vidím ve vodě, jak letadla vypouští své strašlivé náklady. Odhaduji dopad bomb, Štěpánkovi i Opletalovi. Svazek bomb letí přímo, jak vidím ve vodě, na mě, strašlivý otřes, mračna prachu, kouře, a příšerný hukot splývá v mocné burácení strašné litice války. Letadla půlkruhem se stáčí a odlétají a slyším praskot ohně, pach dýmu, hoří celá ves, myslím, vybíhám a jenom strašné ticho jarního větru valí mraky kouře po zemi. Pohledem na vesnici dojem, že hoří Orlovna a Sokolovna, ale to je klam, kouř se převaluje z druhé strany ulice. V Zásadí mám dojem, že hoří u Jaroušků, ale i to byl klam, běžím, letím, ve starostově zahradě trychtýř po dopadlých bombách, plot jako rozstřílený, to byl ten svazek bomb.
Doběhnu ke Kráčmarovýmu. Chalupa i pekárna v jednom plameni. Na silnici potkávám babičku Říhovu, snad nejstarší osoba naší obce, klidně někam jde, jinak nevidím než německý transport nikoho. Vracím se proto ze silnice, aby mě němečtí vojáci nezadrželi a utíkám kolem zahrad. Stále myslím, jak je to doma, kouř z celé vesnice se valí podél naší ulice po úbočí

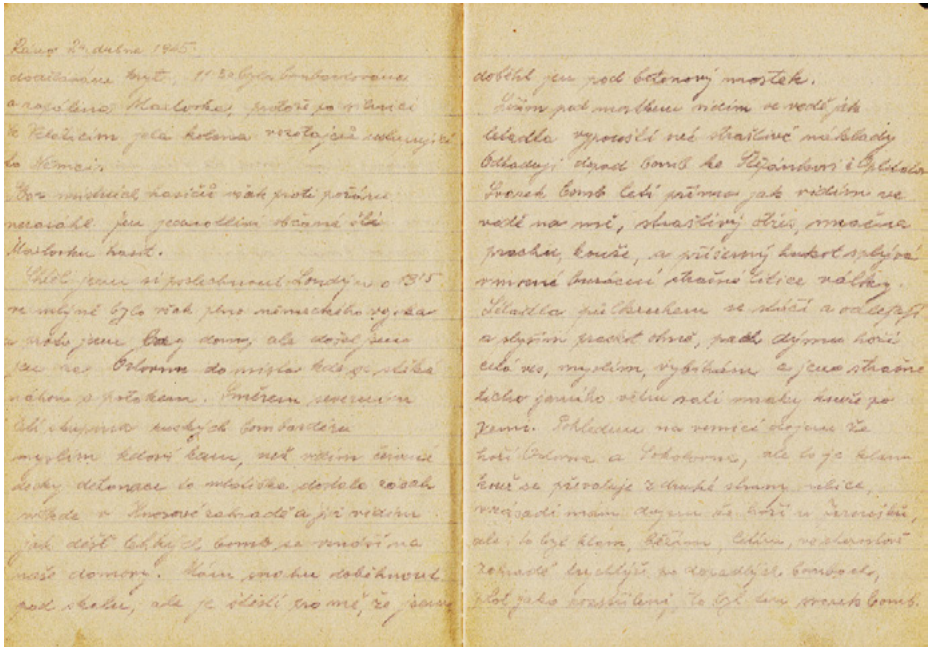

Rovin a Vinohrádků, i na našem konci se vyvaluje kouř, letím šíleně, za Neveselou zahradou trychtýř v potoku, to těžká bomba naštěstí v potoku, vidím můj domov, stojí, hoří Poláček Jan přes jedno. Očima počítám své drahé, jsou zdrávi, hrůza z očí dětí, Němci právě zastřelili těžce raněného koně a druhý leží jen kus dál, jdu hasit k Poláčkům, slyším v dědině hlas hasičské signálky. Poléváme vodou z potoka, od Rozkopalů z pumpy, ale přilétá druhá vlna letadel, utíkám do domu a s námi jdou se ukryt Němci, kteří na silnici se dosud nedali do pohybu. Děti moje se modlí úpěnlivě. Tonička nemůže již ani mluvit. Vidím, Němci, drsní vojáci, pohybují rty, i ti se modlí, strachem – myslím si. Můj domek je zasažen do boční zdi štítové, střela prolétla do komory, naštěstí nevybuchla, na ulici rána do podrovnávky, velká díra téměř přes celou 45cm silnou zeď. Němci obracejí a jedou zpět k Maxlovce, neboť prý jsou na falešné cestě. Otec je nemocen, musím mět jistotu, utíkám k nim, nic se jim nestalo, to hoří Konečný stolař, moje domněnka, že je to Jaroušek či Kuklínek, a třetí nálet na naši obec jen střelba z palubních zbraní. Běžím domů a počítám hořící usedlosti. Daněk Rudolf, Jedlička Tomáš - mlaty, Fr. Brzobohatý - chlévy, Zajíček řezník - chlévy, dílna, Konečný - přední stavení, dílna, Kračmer - přední stavení, dílna, kůlna, Poláček Jan - přední stavení, chlévy.

Sbor hasičský postavil mot. stříkačku k Orlovni a hájil hořící stavení Zajíčkovo – Brzobohatý Fr., stavení starostovo, které hořelo o něco později s Jedličky Tomáše mlatem, jenž se od tohoto chytil.

Na Kráčmerovo spáleniště stříkalo se ruční stříkačkou.

Vznikla nepopsatelná panika, lidé vystrašení se stěhovali do krytů, i mě bylo řečeno, bych tak učinil. Moje rozhodnutí bylo - neopustím svého domova, děj se cokoliv a tak se ke mně nastěhoval bratr Alois se svoji ženou a dvěma dětmi. Neměli krytu a jsou krajní, a tak počet členů mé domácnosti dostoupil čísla 12.

Vchod do krytu nemáme v pořádku, letadla přeletují, panika mezi lidem se zvětšuje, říkám si stále – „nutno myslet, rychle jednat“, nevím, kolikrát jsme lezli do krytu, proto jsem zavedl postup: nejdříve do krytu ženy, děti jim budou podány, pak muži. Na večer jsem se šel podívat na Roviny, dostal jsem se jen do půl kopce k propasti, odtud mě vrátil německý voják, z toho jsem usoudil, že jsme na frontě. Od Prace vidím mraky prachu a kouře, rovněž od Jiříkovic se valí kolony vojska směrem Tvarožná.

Tuto noc ženy s dětmi šli spáti do krytu, já jsem zůstal neodstrojen spáti v kuchyni a o jedenácti jsem vzal na postel Toničku, protože ženě obě spaly v krytě na klíně a nemohla je udržet. Střelba neustále hřmí, až o jedné částečný klid. Ráno asi po třetí hodině mě vzbudilo temné dunění. Vyhlížím oknem - obludné tanky, Němci, jeden, dva, tři, ani není rozeznat, jedou přes Velatice kolem Opletalovýho směrem k Sivicím, rozednívá se, bratr jde na Roviny obhlídnout terén. Tanky projely do neznáma a nikde ve zbudovaných zákopech není německých vojáků, než neustále sílí střelba v okolí naší obce.

Ženy nemají odvahu jít si pro příděl mléka pro děti, proto jsme s bratrem Aloisem pro ně sami se vypravili.

Bylo asi 8 hodin, vracíme se a naproti Juřinovýho docházíme, když slyšíme sykot a ohlušující výbuchy min, jenž platily vojákům hájícím Vinohrádky. Usoudili jsme, že začíná boj o naši „Vesnici.“

Cestou jsme se umluvili, že dáme do krytu větší širší desky, na kterých by se pohodlněji sedělo.

Hned jsme se pro ně vypravili, ale došli jsme jen k Poláčkovýmu, vidím utíkající 2 Němce a nějaké muže v akátech na Vinohrádkách, kteří po nich střílí. Rychle se vracíme, zamykám dveře, jdeme do krytu.

Střelba sílí, někdo tluče na dvéře, neotevírám, slyším, jak padají křidlice, sklo z oken, dupot, to ti Němci utíkají a Rusové je pronásledují.

„Rodí se Svoboda“, říkám hlasitě. „Svatý Jiří vstává“, slyším, že někdo chodí v mém domě, přichází voják, ruská uniforma, proutek v ruce, pětihvězda na čapce, něco starší než já. „Vitaj továrýš“, volá vstříc Alois bratr, podává nám ruku a: „Zůstat v bunkru“, ukazuje gestem, „Germáni tu“, jako na Rovinách. Jsem dojat, plaču, než slyším, že prochází více lidí v mém domě, vyplazím se ven a zjišťuji spoušť: vystřílená okna, střecha prostřílená i na sporáku hrnec a plný dům ruských vojáků. Je 8:35hod.

I ostatní vycházejí z krytu a nechceme věřiti svým očím, přichází nové a nové útvary mocné Rudé armády, imponující přesila proti Němcům, střelba slábne a vzdaluje se, než zjišťuji škody, chybí mě černé šaty, kožený kabát, ženě dvoje šaty, dětem šaty, ale to nevadí, je to pryč, jsme svobodni. U bratrové chalupy střílí minomety, dvě protipancéřová děla namířena do naší ulice, jistota pochodujícím vojskům, jenž slézají z Rovin jako nekonečný proud mravenců.

Po silnici nové a nové kolony aut, katuše, děla atd. směrem k Horákovu. Je nařízena pracovní povinnost pro muže od 17 – 55 let.

Rusové nás zavedli na Vinohrádky, kde jsme kopali opevnění nebo pozorovatelnu, a to od jedenácti do devíti večer, kdy pro mě přišla manželka, a to se zprávou, že v našem domě jsou nastěhovaní opilí vojáci, oni ženy že obtěžují. Sděluji toto vojákovi a tu poznávám dle jeho řeči, že u nich se taková věc nebere na váhu, propouští mě domů, na dveřích nějaký nápis, ten smažu a vidím, že sousedé opustili svoje domy a v nich je nastěhováno vojsko. Vojáci si počínají jako doma, než u mne již nikdo není, jelikož náš domek je přeplněn plačícími dětmi.

Večer jdeme spát, ale v půl jedenácté přichází kapitán s vojákem, že u mne bude spát, naznává, že je to „lágr cigánovy“ a poslal svého společníka najíti jiný nocleh, zatím se mnou hovoří, „jako že jsme tu žili“.

U sousedů je kuchyně, ke mně chodí pro dříví a vodu. Štěstí, že máme bunkr, jinak bych měl taky tři páry koní jako soused, o čemž se mu jistě nikdy nezdálo.

OBĚHOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ V PRAXI!

JSME VAŠÍM SPOLEHLIVÝM A STABILNÍM PARTNEREM!

elektrowin

www.elektrowin.cz

SLAVKOVSKO, ŠLAPANICKO, BUČOVICKO SOBĚ!

SLAVKOVSKÉ BOJIŠTĚ

Krizová situace nás naučila, že je rozumné spoléhat v některých ohledech sami na sebe. **Silní lidé dělají silný region!**

Poznejte lépe svůj region

Pátrejte a objevujte, co všechno se u nás v regionu vyrábí, nabízí a koná. Zajeďte si do okolních obcí, prozkoumejte internet. Pestrost nabídky vás překvapí a poznáte spoustu báječných lidí.

Propagujte region

Pozvěte své známé na dovolenou do našeho regionu a připravte jim plán, co všechno mohou poznat a zažít. Nakupte dárky od lokálních výrobců, řemeslníků, zemědělců či poskytovatelů služeb. Sdílejte na sociálních sítích vše, co se v regionu vyrábí, nabízí či koná.

Přispějte sami do místní ekonomiky

Nabídněte své přebytky, pokud máte více, než spotřebujete. Pronajměte přes léto horní patro vašeho domu nebo nabídněte výpěstky ze zahrádky. Máte-li čas, staňte se dobrovolníky. Nebo sledujte poptávky po brigádách místních firem, zemědělců, spolků a institucí.

Podpořte region finančně

Přemýšlejte na škále: vyrobeno v naší obci – v našem regionu – v našem kraji – v naší zemi – na našem kontinentu. Až to bude možné, dopřejte si v blízké restauraci pořádný oběd, navštivte regionální muzeum či sportoviště. Nákupem lokálních produktů a služeb podpoříte zaměstnanost a ekonomickou prosperitu v regionu!

Lokální ekonomika je jako vědro. Je-li děravé, odtéká z něj zbytečně moc peněz mimo náš region. Najděme a ucpěme tyto díry, abychom posílili naši stabilitu a soběstačnost!

Proto přemýšlejme, jak lokální ekonomiku společně podpořit. Pokud máte nápad, podělte se o něj s námi.

KONTAKT NA VAŠI MÍSTNÍ AKČNÍ SKUPINU, která podporuje rozvoj regionu prostřednictvím Strategie CLLD mj. v rámci vyhlašovaných dotačních výzev

www.slavkovskebojiste.cz

Více ke kampani REGIONY SOBĚ! na www.mistniakcniskupiny.cz/regiony-sobe

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ ČR

NSMAS

SLAVKOVSKÉ BOJIŠTĚ

Šlapanicko

NEJZAJÍMAVĚJŠÍ LOKALITY
SVAZKU OBCÍ ŠLAPANICKO

Objevte své Šlapanicko

NAVŠTIVTE WEB

WWW.**OBJEVTE SLAPANICKO**.CZ

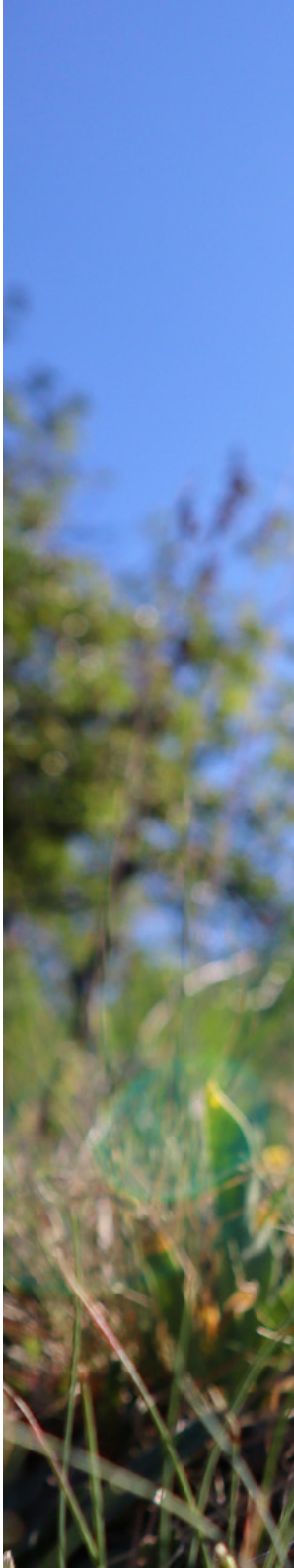

Velatický zpravodaj
2/2020
www.velatice.cz